U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **B. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 9. 2017, č. j. 17 A 110/2017 – 28,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) ze dne 13. 9. 2017, č. j. 17 A 110/2017 – 28, jímž krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2017, č. j. OAM-128/LE-LE05-LE25-PS-2017. Naposledy uvedeným rozhodnutím byla dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), stěžovateli uložena povinnost setrvat v Zařízení pro zajištění cizinců Balková do 25. 11. 2017.

Po nezbytných úkonech (vyžádání soudního spisu, poučení účastníků řízení) souvisejících s řízením o kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 24. 11. 2017, č. j. 3 Azs 301/2017 – 15, obrátil na Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Ministerstvo vnitra a Zařízení pro zajištění cizinců Balková s dotazem, zda zajištění stěžovatele nadále trvá či již bylo ukončeno. V reakci na uvedenou žádost zdejší soud obdržel ve dnech 27. 11. 2017 a 28. 11. 2017 informaci Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 24. 11. 2017 a Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra ze dne 28. 11. 2017, že dne 25. 11. 1017 byl stěžovatel přemístěn do Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí, se sídlem Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, které dne 27. 11. 2017 opustil na základě povolení k dlouhodobému upuštění střediska s tím, že se bude zdržovat na adrese V. n. V., Z. X.

V důsledku uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro věcné projednání kasační stížnosti nejsou splněny.

Podle § 46a odst. 9 zákona o azylu *[v] případě, že je zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí o zajištění nebo o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, soud řízení o žalobě zastaví. O ukončení zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany nebo cizince ministerstvo neprodleně informuje příslušný soud, který žalobu projednává. Věty první a druhá se pro řízení o kasační stížnosti použijí obdobně.*

Protože v daném případě nebylo ze strany Nejvyššího správního soudu dosud vydáno rozhodnutí ve věci kasační stížnosti a zajištění stěžovatele bylo ke dni 25. 11. 2017 ukončeno, přistoupil zdejší soud k aplikaci citovaného ustanovení § 46a odst. 9 zákona o azylu.

Podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož zajištění stěžovatele bylo ukončeno před vydáním rozhodnutí soudu o kasační stížnosti, byly naplněny podmínky předvídané v ustanovení § 46a odst. 9 zákona o azylu; proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit. Obdobně postupoval Nejvyšší správní soud například ve věci sp. zn. 3 Azs 243/2017 (usnesení ze dne 5. 10. 2017, č. j. 3 Azs 243/2017 – 24, dostupné z www.nssoud.cz); na zde vyslovenou bližší argumentaci k ústavní konformitě aplikace § 172 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců"), lze v tomto případě plně odkázat (s ohledem na obdobnost institutů zajištění dle zákona o pobytu cizinců a zákona o azylu, o něhož v nyní posuzované věci jde).

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

O návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů nebylo ze strany Nejvyššího správního soudu rozhodováno, neboť řízení o kasační stížnosti muselo být nutně zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu